<u>Βασικές Εντολές Πλοήγησης στο Λειτουργικό Σύστημα Linux</u>

1. pwd – print working directory

Εμφανίζει το directory στο οποίο βρισκόμαστε. Για παράδειγμα:

\$ bwd

/home/ugrads/cl2004/nbathana

2. cd - change directory

Με την εντολή cd αλλάζουμε directory.

Σύνταξη εντολής:

cd [directory]

Παραδείγματα:

cd →χωρίς κανένα όρισμα, μεταφέρει τον χρήστη το home directory του

cd / → μεταφέρει τον χρήστη στο root directory

cd .. → μεταφέρει τον χρήστη ένα directory πιο πάνω από αυτό που βρίσκεται

cd ../.. → μεταφέρει τον χρήστη δύο directories πιο πάνω από αυτό που βρίσκεται

cd /usr/tmp → μεταφέρει τον χρήστη στο directory με απόλυτο path /usr/tmp

cd /share/lib \rightarrow μεταφέρει τον χρήστη στο directory share/lib (το οποίο δεν γράφεται εδώ σαν relative path άρα προϋποθέτει ότι το share/lib βρίσκεται κάτω από το directory στο που βρίσκεται ήδη ο χρήστης)

cd ~john/papers → μεταφέρει τον χρήστη από οποιοδήποτε directory στο directory με όνομα papers που βρίσκεται κάτω από το home directory του χρήστη john (ο συμβολισμός "john" μεταφράζεται από το σύστημα σαν το home directory του χρήστη με username john)

3. mkdir - make directory

Η εντολή mkdir δημιουργεί directories

Σύνταξη εντολής:

mkdir [παράμετροι] directory

Χρήσιμες παράμετροι:

-p →δημιουργεί το directory και μαζί τα parent directories αν δεν υπάρχουν

-m → mode δημιουργεί το directory και δίνει τα permissions που ορίζονται με το mode

Παραδείγματα:

\$ mkdir /home/test

\$ mkdir -p test1/test2/test3

4. rmdir – remove directory

Σβήνει ένα directory με την προϋπόθεση ότι είναι άδειο

Παραδείγματα:

\$ rmdir test

\$ rmdir /home/test/test1

5. Is - list directory contents

Δείχνει τα περιεχόμενα ενός directory και μαζί ό,τι στοιχεία ζητηθούν από τις παραμέτρους της.

Σύνταξη εντολής: Is [παράμετροι] [όρισμα]

Χρήσιμες παράμετροι:

- -a →δείχνει όλα τα αρχεία και τα directories που υπάρχουν μέσα σε ένα directory.
- -d →δείχνει μόνο τα ονόματα των directories και όχι τα αρχεία μέσα στο directory
- -g → εμφανίζει το group στο οποίο ανήκει το αρχείο
- -I →δείχνει τα περιεχόμενα του directory αναλυτικά

Παραδείγματα:

\$Is debug		linux-2.4		misc	fedora		share
\$ ls -a	debug	linux-2	2.4	misc	fedora		
share \$ Is -la wx-sr-x wx-xr-x	_	workshop root	acs sys	512 512	Jun 7 May 20	11:12 09:59	

6. cp - copy

Η εντολή *cp* αντιγράφει αρχεία ή directories

Σύνταξη εντολής:

cp [παράμετροι] [argument]

Χρήσιμες παράμετροι:

- -i → (interactive mode) περιμένει για επιβεβαίωση των ενεργειών της από το χρήστη πριν να εκτελέσει οτιδήποτε
 - -r →αντιγράφει ένα directory δημιουργώντας αντίγραφα και από directories που ίσως υπάρχουν μέσα σε αυτό, διατηρώντας την αρχική δομή

Παραδείγματα για την cp:

\$ cp old filename new filename

7. mv - move

Η εντολή mv μετακινεί αρχεία ή directories

Σύνταξη εντολής:

\$ mv [παράμετροι] [argument]

Χρήσιμες παράμετροι:

- -i otherapprox (interactive mode) περιμένει για επιβεβαίωση των ενεργειών της από το χρήστη πριν να εκτελέσει οτιδήποτε
- -f →μετακινεί το αρχείο ή το directory ακόμα και αν χρειαστεί να γράψει πάνω σε αρχείο που υπάρχει ήδη

Παραδείγματα:

mv old filename new filename

8. rm - remove

Η εντολή rm σβήνει αρχεία ή directories

Σύνταξη εντολής:

rm [παράμετροι] [argument]

Χρήσιμες παράμετροι:

-i →περιμένει για επιβεβαίωση πριν να εκτελέσει την μετακίνηση

9. chmod - change mode

Η εντολή *chmod* αλλάζει τα permissions ενός αρχείου ή ενός directory. Ένα αρχείο μπορεί να έχει τρία δυνατά modes read, write και execute. Το καθένα από αυτά αντιπροσωπεύεται από ένα ακέραιο αριθμό (συμβολισμός 8αδικού συστήματος) ή ένα γράμμα:

συμβολισμός με αριθμούς	read write execute	4 2 1
συμβολισμός με χαρακτήρες	read write execute	r w x

Σύνταξη εντολής:

chmod mode file

όπου το *mode* μπορεί να γραφεί είτε με την αριθμητική του μορφή, είτε με τη συμβολική του μορφή.

Ο έλεγχος των permissions γίνεται σε επίπεδο χρήστη, ομάδας χρηστών και του συνόλου των χρηστών που υπάρχουν σε ένα σύστημα. Για καθένα από αυτά, ορίζονται οι άδειες για κάθε ένα από τα τρία δυνατά modes (r,w,x). Ο τρόπος με τον οποίο θέτουμε τα permissions είναι ο εξής: αποφασίζουμε για τον χρήστη (u) στον οποίο ανήκει το αρχείο, το group (g) στο οποίο ανήκει το αρχείο και για το σύνολο των χρηστών του συστήματος (o), τι άδειες πρόσβασης θα έχουν για το αρχείο αυτό. Αν θέλουμε ο χρήστης να έχει δυνατότητα εγγραφής (mode 2), ανάγνωσης (mode4) και εκτέλεσης (mode 1) του αρχείου, σημαίνει ότι συνολικά για τον χρήστη (u) το mode είναι 7 (2+4+1). Εργαζόμαστε με τη ίδια λογική και για το group (g) και τους υπόλοιπους χρήστες (o). Έτσι, ένα αποδεκτό mode για ένα αρχείο θα ήταν το 744, που σημαίνει, read/write/execute για τον χρήστη, read για το group και read επίσης για τους υπόλοιπους χρήστες. Στην περίπτωση που θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε την συμβολική γραφή για τα permissions θα γράφαμε για mode το u=rwx,go=r. Στην περίπτωση που θέλουμε απλά να αλλάξουμε τα permissions προσθέτοντας ή αφαιρώντας άδειες χρήσης, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τους τελεστές "-" και

"+" σε συνδυασμό με το είδος της άδειας που θέλουμε να δώσουμε, δηλαδή ένα mode **u-r** σημαίνει **αφαίρεσε την δυνατότητα ανάγνωσης του αρχείου από τον χρήστη στον οποίο ανήκει αυτό το αρχείο".**

Παραδείγματα:

Έστω ότι για ένα αρχείο με όνομα file1 θέλουμε να δώσουμε την δυνατότητα ανάγνωσης, εγγραφής και εκτέλεσης για τον χρήστη στον οποίο ανήκει το αρχείο, δυνατότητα ανάγνωσης και εκτέλεσης για το group και το σύνολο των χρηστών. Αυτό γίνεται ως εξής:

\$ chmod 754 file1

ή με το συνδιασμό των εξής εντολών:

\$ chmod u+wx file1

\$ chmod go+rx file1

10.echo

Η εντολή echo τυπώνει στην οθόνη το όρισμα που παίρνει

Σύνταξη εντολής:

echo [όρισμα]

Παραδείγματα:

\$ echo This is a test

This is a test

11.cat - concatenate files

Με την εντολή cat προβάλλουμε τα περιεχόμενα ενός αρχείου

Σύνταξη εντολής:

\$ cat filename(s)

Παραδείγματα:

\$ cat file1 file2 file2

12. more

Η εντολή more έχει 2 χρήσεις:

(α) προβολή αρχείων στην οθόνη (όπως το cat) αλλά εάν το αρχείο καταλαμβάνει χώρο περισσότερο από μία οθόνη, η προβολή διακόπτεται σε κάθε μία οθόνη και ο χρήστης μετακινείται στην επόμενη με τη χρήση του spacebar.

Σύνταξη εντολής:

\$ more filename

(β) χρήση σε συνδυασμό με άλλες εντολές προβολής (π.χ. ls), έτσι ώστε εάν η προβολή στοιχείων υπερβαίνει την μία οθόνη, να διακόπτεται και ο χρήστης μετακινείται στην επόμενη με τη χρήση του spacebar.

Παράδειγμα:

\$ Is |more

(ο χαρακτήρας | βρίσκεται στο πλήκτρο που δίνει την ανακάθετο (backslash)

13.man

Η εντολή man (manual) εμφανίζει στην οθόνη την περιγραφή και οδηγίες σχετικά με κάποια από τις εντολές του συστήματος. Είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να μάθει κανείς την χρήση των εντολών του συστήματος.

Σύνταξη εντολής:

man [παράμετροι] όνομα εντολής ή keyword

Χρήσιμες παράμετροι:

-k ψάχνει το σύνολο των οδηγιών χρήσης του συστήματος (manual pages) για αναφορές πάνω στην λέξη "κλειδί" που δίνεται

Παράδειγμα:

\$ man man

(εμφανίζει οδηγίες για την χρήση και τις δυνατότητες της εντολής man)

\$ man Is

(εμφανίζει οδηγίες για την χρήση και τις δυνατότητες της εντολής **Is**)

\$ man -k date

(εμφανίζει τα manual pages μέσα στα οποία εμφανίζεται η λέξη "κλειδί" date)

14.passwd

Αλλάζει τον κωδικό πρόσβασης (password) ενός χρήστη

Σύνταξη εντολής:

passwd [username]

Παράδειγμα:

\$ passwd Enter old passwd: ******* Enter new passwowd: ******* Confirm new password: *******

Παρατηρήσεις:

- 1. Με τον όρο κατάλογος η directory εννοούμε κάτι σαν το φάκελο των Windows
- 2. Όλες οι παραπάνω εντολές έχουν και άλλους παραμέτρους 3. Όλες αυτές οι εντολές έχουν εφαρμογή στο Shell που είναι κάτι σαν το Command.com του DOS
- 4. Καλό θα ήταν να έχετε διαβάσει πως είναι η δομή του λειτουργικού συστήματος Linux

Επιμέλεια: Νικόλαος Αθανασάκης βοηθός στο μάθημα Εισαγωγή στους Η/Υ-ΕΜ091 email: nbathana@tem.uoc.gr

Πηγές: http://www.edu.physics.uoc.gr/~ph150/

Βιβλιογραφία: Το Λειτουργικό Σύστημα Linux - Μάργαρης Αθανάσιος